

De wind roept me op tot vertrek.
Minder haast heb ik dan de wind,
maar ik moet gaan.
Mijn dag begint nooit
waar hij gisteren stopte,
de zon komt nooit op
waar ik hem gisteren zag
ondergaan.
Mijn tijd hier was kort
maar als mijn stem in jullie
begint te verstommen
en jullie herinnering vervaagt,
keer ik terug.
We zien mekaar terug,
ik weet niet waar,
ik weet niet wanneer maar
het zal een zonnige dag zijn.
De trossen los!

Uw moatje en uw kinderen